



# להתהלי

הלימוד היומי בספרי חסידות

לשבוע הבעל"ט  
ספרה"ק מאור עינים (דף)

יום	מד"ה
ראשון	והנה הגם שהנשמה
שני	אל הארץ אשר
שלישי	ואגדלה את שמך
רביעי	וילך אברם כאשר
חמישי	ויאמר ה' אל אברם עד ד"ה אך שהחסד

להצטרפות למנוי לחוברת החודשית עד הבית  
ניתן להירשם 07474-61616

גליון שבועי לגילוי אור הנשמה ע"פ משנת הבעש"ט הק' ותלמידיו

פרשת צו - פרה תשפ"ד / גליון ש"ב

0722 531 385

**השבוע בקו**

ניתן להאזין לאוצר המיוחד של  
שעורים שיחות ועוד  
**כאוצר  
המעמדים**  
כפי השבועי המספיעים שליט"א  
בשלוחה 6  
מסודר כל מעמד בשלוחה מיוחדת

דוח אפנו נקודה מתוך דא"ח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עבודת הפרשה מספרי החסידות - בשפת המעשה **דיבורי חסידות**

## פנימיות הכל הוא טוב אלקותו יתברך, ועבודת האדם לשרוף את הלבוש החיצוני ולהגיע אל הפנימיות

יש להתבונן בפנימיות ענין הטהרה, שהיא ע"י שריפת פרה  
עד שנעשית אפר, ואחר כך בנתינת מים חיים. ומה הרמז בזה.

ומבאר בספרה"ק ליקוטי תורה (חוקת) שבאמת עצם הנפש  
הבהמית של האדם איננה רע כלל, כי שורשה מפני שור  
שבמרכבה, אלא שנתלכשה בלבושים גסים של תאוות עולם  
הזה. ולכן כמו שכששורפים את העץ מתפרדים כל היסודות  
ונשאר רק עצם כח העפר שבעץ שהוא האפר, כמו כן טהרת  
הנפש היא ע"י שריפת החיצוניות שהיא הפרה, כי פ"ר רומז  
על דינים, עד שנשאר רק היסוד והעצם, וזה כולו טוב.

והרמז בשריפת הפרה היא לכן שינער את כל הלבושים הגסים  
ויסור מהרע, והרמז בנתינת המים החיים היא הדיקות בטוב,  
שידבק את הנפש בהש"ת על ידי התורה והמצוות.

ונרחיב הענין, כי הנה באמת בפנימיות כל הענינים הם טוב,  
כי כל יראה ואהבה שבעולם שורשן הן לירא מהש"ת ולאהוב  
אותו, ורק נתלבשו בלבושים חומריים, ואין שום דבר שבעולם  
שהוא נפרד וחומר בעצם, כי הכל שורשם בהש"ת, אשר לית  
אתר פנוי מיניה.

וכל עבודתנו היא לגלות את הש"ת בזה העולם, שמלכותו בכל  
משלה. ולמשל עכשיו שהש"ת שולח פחדים בעולם (הדא"ח)  
נאמרו בעת התחלת התפשטות הוירוס בעולם, עבודתנו היא להתעורר  
ביראת הש"ת, כל אחד כפי דרגתו, ואז יתבטלו כל הפחדים.  
וכמו שפירש הבעש"ט הקדוש ז"ע, שכשהאדם יגלה "כי הנה  
אויבך ה'" - שכל אויביו אינם אלא מהש"ת, אזי "תתפרדו כל  
פועלי אויב" ויתגלה השורש הטוב.

וכמו כן בפרטות חיי כל אחד ואחד, שבאמת רצון כל בר  
ישראל הוא רצון חזק ואמיץ רק להש"ת, ורק נתכסה, ונמשך  
רצון הנפש לחומריות. ולכן עבודתנו לעורר בלבבנו הרצון  
להש"ת, וזוהו לסור מרע ולנער מעצמנו כל התחברויותינו  
לטומאה וחומריות אשר מפרדות אותנו מהש"ת. ואח"כ  
בחשך ורצון יקיים תורה ומצוות ולא בקרירות ומלומדה, ואז  
נמשיך על נפשנו מים חיים של קדושה, וזוהו יטהר נפשנו  
להש"ת.

ושבת קודש זו שקוראים פרשת פרה מסוגלת לזה, לשרוף  
בקרבנו כל החומריות ולהתדבק בהש"ת.

מקור: רעוא דרעיון פרה תש"פ, הדעה והדיבור תצ"ה

## דווקא עכשיו

אתה חושב שהנטיה השפלה נשארה בך למרות שהתעלית והתרוממת כל כך, אך  
האמת היא שהתעוררה דווקא בגלל זה

האדם המצוי עלול להישר מזו, אך אם ישכיל בדברי הש"ת  
אמת! האמורים, לא רק שלא יישר מזו, אלא ישמח בזה  
עד מאוד. כמו במשל שפתחנו, הבחור הבינוני שמח מאוד  
כשראש הישיבה שואל אותו דווקא בסוגיא שהוא יודע היטב.  
הוא מבין שהוא לא בא להקשות עליו כלל, אלא להיפך, להקל  
עליו ולהגיש לו את ההצלחה על טס של כסף.

וכן בנמשל. הסיבה שדווקא באמצע התפילה או כל התעלות,  
כשיש לך חשק עצום להש"ת ואתה מרום מאוד, מציע  
לך היצר נטיות שפלות, היא פשוט שמום שעכשיו זה הזמן!  
עכשיו יש לך את הכח להעלות את זה! יש לך את אש המזבח  
לשרוף את המחשבות! יש לך את הקשר עם הש"ת שעל ידי  
כן תוכל גם לקשר את הניצוץ הזה אליו.

מתי רצית לרומם את הניצוצות שנפלו במקומות הנמוכים?  
כשאתה נמצא בתחתית המדרגה! הרי אז לא תוכל לקשרם  
אל הקדושה, אז לא תוכל לגבור עליהם. ה' ישמרנו! וכי אתה  
רוצה שראש הישיבה יבחן אותך בסוגיות שאתה לא יודע...  
דווקא עכשיו, כשאתה למעלה, זה הזמן לקחת איתך את כל  
המקומות הנמוכים. זה הזמן שהקב"ה ישלח לך נסיונות, כי  
אתה פשוט חזק מספיק ומרום מספיק כדי לעמוד בהם  
ולהעלות אותם. כשאתה לא מרום מספיק, הוא לא רוצה  
לתת לך את התפקיד. הוא נותן לך את זה רק כשיש לך את  
הכח לכך.

## לא למרות, אלא בגלל

זה חזוק עצום בכל זמן עילאי, כמו למשל עכשיו אחרי ימי  
הפורים, כשהתרוממנו והתעלינו, ופתאום מגיעים אלינו  
נטיות אחרות, והאדם חושב לעצמו: רגע, הרי אתמול  
התבררה לי אמיתות מצויאותו יתברך, אתמול בערתי בתשוקה  
גדולה כזו למסור נפשי ולהתכלל בו יתברך, ועכשיו לתאוה  
יבקש נפרד!

אך התשובה היא שדווקא עכשיו! מתי יבקשו הניצוצות את  
תיקונם? דווקא עכשיו כשהתרוממת, כשאתה ה' בהירה לך,  
כשיש לך אש פנימית בוערת, אש מזבח, אש אמונה ודיקות  
- דווקא עכשיו אתה יכול להתגבר על הנסיונות ולהעלות את  
כל המחשבות והענינים להש"ת. דווקא כשאתה מכיר בגודל  
תפארת הש"ת, הש"ת שולח לך מחשבות התפארות עצמית,  
כי רק עכשיו אתה יכול להכיר שאין לך כל שחר, וכל  
ההתפארות לחי עולמים, ועל ידי זה תוכל להעלותן להש"ת.  
וכן בכל מידה ומידה.

אתה שבור, כי אתה חושב שהנטיה השפלה נשארה בך  
למרות שהתעלית והתרוממת כל כך. אולם אין זה נכון. הנטיה  
השפלה התעוררה **דווקא בגלל** שהתעלית והתרוממת כל כך.  
כי עכשיו, כשיש לך רצון בוער להש"ת, משיכה פנימית  
להש"ת, יש לך את האש, יש לך את הכח, ותוכל לשרוף את  
כל המשיכות ולהעלותן לקל ח"י.

חיים יצחק היה בחור בינוני, שלמד וידע את הסוגיות בצורה  
בינונית. אבל היתה סוגיא אחת שבה השקיע את כל הנשמה.  
סוגיא קשה היתה, והיא דקדק באותיותיה ולא שאיר בה  
מילה אחת בלתי מובנת. למד את כל המהלכים, חישב את  
כל השיטות, ושינן ושינן אותה עד שהיתה לו ברורה כשמלה  
ומנחת בכף ידו.

ואז הגיעה הבחינה לקראת העליה לישיבה גדולה. כשהוא  
הגיע להיבחן אצל ראש הישיבה, פנה אליו הגאון בחיבה ואמר  
לו "שמעתי שאתה יודע סוגיא זו היטב, הבה ואשאל אותך...".  
לא היה מאושר מחיים יצחק.

## שמתבטלת בהתלהבות

ה'שפת אמת' בפרשתנו (תרי"ב) מציב יסוד חזק ונפלא, שיש  
בו כדי לאמץ ברכים כושלות, ולהציע תמונה חדשה לגמרי  
לכל הנסיונות והקשיים שיהודי עובר.

על הפסוק "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה", מבאר  
הזוהר הקדוש ש"היא העולה" הכוונה למחשבה זרה, שיש  
להעלותה על המוקד ולשורפה על גבי המזבח.

מחדש הש"ת אמת' ומדייקי, שהמחשבה זרה עולה דווקא  
כשיש עליה בתורה! "פירוש, שמיד שיש תורת העולה" -  
**יש גם כן מחשבה זו לעומת זה**. מפליא פלאות! מתי מגיעה  
מחשבה זרה? כשאתה מתעלה ומתרומם, דווקא אז!

ואתה שואל: רבנו של עולם! למה עכשיו? הרי אני נמצא  
עכשיו בגן עדן, באורו של עולם, למה לי נסיונות עכשיו?  
עונה לך ה'שפת אמת' חשבון פשוט מאוד שאין פשוט הימנו:  
"והטעם - ה'שפת אמת' שעל ידי זה מוצא מקום לתקן זאת  
המחשבה, לעשותה אפר, ע"י שמתבטלה ברוב התלהבות אמת  
שבלב העובד ה'". אתה שואל למה עכשיו? וכי מתי אם לא  
עכשיו! הרי עכשיו אתה נמצא למעלה, עכשיו יש לך את אש  
המזבח, רק עכשיו אתה יכול לתקן ולהעלות, רק עכשיו יש לך  
את הכוחות. מתי אם לא עכשיו.

(ענין שם שממשיך לבאר, שהמחשבה זרה עצמה יש לה עליה, כי היא נעשית  
אפר שמורם ומתעלה ליד המזבח, "הרמז, תרומת הדין שנבלעת במקומה,  
ישמו אצל המזבח" - להראות כי נמצא למחשבה זרה גם כן מקום אחר השריפה  
שנעשית אפר כנ"ל).

## כשיש לך את האש

אחד הפלאים שמוציאים אותנו בעבודת הש"ת, זה שדווקא  
ברגעים הכי טובים כשאנו מרגישים בעולם העליון, אנחנו  
מוציאים את עצמנו עם משיכות גרועות מאוד מעולם התחתון.  
זה מוזכר בספרה"ק כסוד המחשבות הזרות, שביסודו אינו שייך  
לכל אדם, אבל בכלל זה מצוי מאוד, שדווקא לאחר שהעפלנו  
למרומי קרת, פונה אלינו היצר עם ההצעות המושגות ביותר.



# טהרה לכל השנה

## מה משמעות ה'טהרה' שזוכים בשבת פרה? ואיך זה משלים לעבודה של פורים?

**משפיע:** אני רוצה להסביר לך קודם כל דוגמא מה נקרא 'מערכה'. למשל פסח ספירת העומר ושבעות זה מערכה אחת, שצריכים תחילה לצאת ממצרים ולקבל קדושה גדולה באתערותא דלעלא שלא כערך עבודתנו, ואח"כ צריכים לעבוד עבודה עצמית ולספור ספירה, ואח"כ זוכים לתורה, כל אחד מבין שיש כאן מערכה אחת שלימה, שאם נסיר רק חלק מזה יחסר בכל השלימות כולה. וכך גם המערכה של ראש השנה יו"ס וסוכות, ששלשתם יחד בונים איזה שלימות בנפש אשר כל אחד נותן את חלקו, ויחד הם שלימות דבר שלם.

**משפיע:** אני רוצה להסביר לך קודם כל דוגמא מה נקרא 'מערכה'. למשל פסח ספירת העומר ושבעות זה מערכה אחת, שצריכים תחילה לצאת ממצרים ולקבל קדושה גדולה באתערותא דלעלא שלא כערך עבודתנו, ואח"כ צריכים לעבוד עבודה עצמית ולספור ספירה, ואח"כ זוכים לתורה, כל אחד מבין שיש כאן מערכה אחת שלימה, שאם נסיר רק חלק מזה יחסר בכל השלימות כולה. וכך גם המערכה של ראש השנה יו"ס וסוכות, ששלשתם יחד בונים איזה שלימות בנפש אשר כל אחד נותן את חלקו, ויחד הם שלימות דבר שלם.

**משפיע:** אני רוצה להסביר לך קודם כל דוגמא מה נקרא 'מערכה'. למשל פסח ספירת העומר ושבעות זה מערכה אחת, שצריכים תחילה לצאת ממצרים ולקבל קדושה גדולה באתערותא דלעלא שלא כערך עבודתנו, ואח"כ צריכים לעבוד עבודה עצמית ולספור ספירה, ואח"כ זוכים לתורה, כל אחד מבין שיש כאן מערכה אחת שלימה, שאם נסיר רק חלק מזה יחסר בכל השלימות כולה. וכך גם המערכה של ראש השנה יו"ס וסוכות, ששלשתם יחד בונים איזה שלימות בנפש אשר כל אחד נותן את חלקו, ויחד הם שלימות דבר שלם.

**אברהם יצחק:** או אה, היה ברוך ה' געוואלדיגע אורות.

**משפיע:** נו, ועכשיו הולכים הלאה, מתכוונים עכשיו ל'שבת פרה', א גרויסע שבת.

**אור של 'שבת פרה'**

**אברהם יצחק:** בוודאי. הרי צריכים להתכונן לפסח, הרי התחיל כבר השלושים יום שקודם החג.

**משפיע:** כרגע עדיין לא אמרתי כלום על פסח, הזכרתי רק שמגיע שבת פרה, אבל גדולה.

**אברהם יצחק:** כן, אבל המשפיע בוודאי התכוין ש'פרה' הוא הכנה לפסח, כי הרי אי אפשר לאכול את הקרבן פסח בלי הזאת אפר פרה, ולכן קוראים לפני פסח פרשת פרה... בקיצור, צריכים להתכונן לפסח.

**משפיע:** אני אבל הייתי רוצה להתמקד על 'שבת פרה' דווקא, בלי קשר לפסח. כי אני רוצה שתקלוט ש'שבת פרה' הוא דבר גדול כשלעצמו, חוץ מזה שזה הכנה לפסח. אנחנו צריכים לקלוט שבשבת הזו אנו מקבלים שפע גדול ונפלא, וזה זמן שצריכים לנצל כראוי, ולבקש מהש"ת שזנכה לקבל את האור הזה כראוי. אתה צריך לקלוט שיש לנו רק פעם אחת בשנה 'שבת פרה'! ומי שיש לו שכל מצפה כל השנה לזכות לתיקון הנפלא הנעשה בשבת הזו!

**אברהם יצחק:** אני יודע שהיה איזה עניין ליסוע לצדיקים בשבת פרה. אומרים שריבנו הזקן ז"ע נסע כמה פעמים להרה"ק בעל 'אהבת ישראל' מוויזניץ, כי שבת פרה צריכים להיות אצל הצדיק.

**משפיע:** אני אבל לא מדבר מזה. אני רוצה לדבר על עצם המשמעות של השבת הזאת. אני רוצה שתקלוט מה מונח בשבת כזו, מה הוא האור הזה, מה אנו צריכים לעשות, ומה כל הנושא הזה אומר בשבילנו. כשאני מתחיל לדבר אתך על שבת פרה אני רואה שאתה ברוך השם יודע את ה'ענינים' סביב זה, אתה יודע שיש ענין לנסוע לצדיקים, אתה יודע למה תיקנו לקרוא פרשת פרה, אבל אני רוצה עכשיו דבר אחר לגמרי! אני רוצה לנסות להבין מה זה באמת? מה הוא האור הזה שמקבלים בשבת, ואיך מתחברים לזה?

**אברהם יצחק:** אני שומע. אף פעם באמת לא חשבתי.

**משפיע:** לא רק שלא חשבתי, אלא אפילו לא חשבתי שיש כאן מה לחשוב! הגישה שלך לשבת פרה היא שיש איזה תקנה לקרוא בתורה איזה פרשה, והתקנה הזאת היא זכר לזמן שהיה בית המקדש קיים, ופה זה נגמר! זה סוג הלכה של קריאת התורה... ומה שאני רוצה עכשיו להבהיר שיש כאן הרבה יותר מזה! בתקנה הזו שתיקנו לנו חז"ל לקרוא בתורה פרשת פרה מונח אור גדול ותיקון נפלא הנעשה בנשמות ישראל בשבת הזו, ובכדי לזכות לאור הגדול הזה צריך שימת לב והתבוננות וגישה נכונה אל השבת הזאת.

**אברהם יצחק:** נו, ובכן? מה זה באמת האור הזה?

### מערכת ארבע הפרשיות

**משפיע:** קודם כל אנו צריכים להבין שאנחנו נמצאים באמצע מערכה שלימה של ארבע פרשיות, שקלים זכור פרה החודש, אשר סביב ימי הפורים, שתיים לפניו ושתיים לאחריו, שהם בעצם ההכנה להתחדשות של השנה החדשה שמתחילה בחודש ניסן ואל הוי"ט פסח אשר בו. לכן ברור שכל אחד מהארבע פרשיות האלו הוא חלק נחוץ לנפשינו לתת לנו את כח הקדושה לכל השנה החדשה, ולתקן ולהשלים את כל השנה שעברה שאנו מסיימים עתה.

**אברהם יצחק:** אני מתחיל לשמוע. אבל ראשית כל אני לא ממש מבין מה הכוונה שזה מערכה שלימה? מה המשמעות של המערכה הזאת?

### איך לי שייכות לרע כלל

**משפיע:** 'טהרה' פירושה שאדם קולט ומבין שהוא בכלל לא שייך לכל עניני החומר והטומאה! בתחילה כשהאדם מתחיל את מלחמתו עם כוחות הטומאה והזוהמה הוא צריך לתחבולות שלימות שיצליח להנצל מהם, זו היא עבודת ה'זכירה' היינו לשום על לבו לזכור איזה מלחמה כבידה עומדת עליו מהשונא גדול וכמה שנוא הוא הרע, שזה נעשה בשבת זכור שבו אנו זוכרים מעשה עמלק וחוקקים החלטה בלב ללחום עמו עד הסוף, ואחר כך הוא בא למלחמה עצמה שהאדם לוחם עם כוחות הרע שלא ללכת אחריהם ולהתרחק מהם בכל יכלתו שזה נעשה בפורים, אבל עד עכשיו הוא עדיין מרגיש משיכה אל הרע, אלא שמבין שרע הוא חלק ממנו שצריך ללחום בכך בכדי להפרידו.

עכשיו מגיע חלק ה'טהרה' שפירושו שהוא 'טהרה' מכל משיכה אל הרע, היינו שהוא קולט שרע בכלל לא קשור אליו, אני שייך לעולם אחר לגמרי, הוא מתרומם מכל מיני נפילות ומכשולות, הוא נטהר מהמשיכה אליהם! בקיצור הוא נכנס לעולם אחר לגמרי, עולם של טהרה וקירבת השי"ת שאין שם שום שייכות לכל סיג ופגם.

**אברהם יצחק:** אז במילה אחת, 'טהרה' היינו הרגשה שאני הרבה יותר גבוה מכל העולם הזה!

**משפיע:** נכון, אבל זה לא רק הרגשה, זה כח אמיתי שנשפע על כל נשמה שתוכל להתרומם מהשפלות ולהתקשר בעולמות של קדושה וקירבת השי"ת. כח זה מקבלים בשבת זו, כי הקב"ה הניח את הכח הזה בעזרת פרה אדומה, והכח של המצוה הזאת מונח בחלק התורה של המצוה הזאת, ובצירוף הכח של שבת המשפיעה קדושה על כל נפש מישראל, אנו מקבלים בשבת הזאת את הכח של טהרה.

**אברהם יצחק:** אז בשבת אחת זה נהיה? אחרי השבת הזאת לא יהיה לי בכלל משיכה לכל הגשמיות והעולם הזה?

**משפיע:** לא. ממש לא. זה לא נהיה ברגע אחד, אבל את הכח להגיע לזה מקבלים בשבת הזאת. כאשר אדם רוצה לבנות בניין גדול של עשרים קומות, והוא נוסע למקום מסוים לקנות את חומרי הבנין, פשוט הוא שאפילו אחרי שקנה את החומרים אין לו עדיין שום בנין, כי בכדי שיהיה בנין צריכים לבנות, והבניה היא לא דבר של מה בכך, זה דורש הרבה כח והרבה זמן. אבל את החומרים והאפשרויות הוא כבר קנה. ואם לא ינצל את ההזדמנות שנקלעה לידו לקנות את החומרים לא יוכל אחר כך לבנות.

וכך הוא לעניינינו בשבת שבה קונים טהרה, עתה הוא הזמן שהקב"ה משפיע טהרה לכל נפש מישראל, ועתה הוא הזמן לקנות אותה ולחקוק אותה בלבנו, וכאשר יש לנו בנפשנו את הכח הזה אנו יכולים להשתמש בה במשך כל השנה ולהוציאה מן הכח אל הפועל. ואנו צריכים לדעת שבשבת זו יש סייעתא דשמיא מיוחדת לזכות לטהרה, כי עתה הוא הזמן שהקב"ה בעצמו מתעסק בטהרתן של ישראל, ולכן עתה הוא זמן מסוגל מאוד להשקיע את המוח והלב בעניין של טהרה, לחפוץ ולהשתוקק לזה.

**אברהם יצחק:** אז למעשה בשבת הזאת משקיעים את המוח ברצון להיות גבוה לגמרי מכל עניני החומר, ולרצות להיות טהור לגמרי.

**משפיע:** נכון. והייתי מציע לך שתענין בספר 'מסילת ישרים' בפרק טז-יז שמבאר שם באר היטיב את מידת הטהרה, ותראה שמה שדברנו כלול שם עם הרבה תוספת וביאור בחלקים השייכים למעשה.

**אברהם יצחק:** אני מקוה בעזרת השי"ת. ה' יעזור שזנכה לזה.

**אברהם יצחק:** אז למשל במערכה של פסח ספירה ושבעות אני מבין שבכח שלשתם אנו זוכים לקבלת התורה, כל המערכה הזאת הוא הכל בכדי להגיע לר סיני. והמערכה הזאת? מה הנקודה של כל הארבע פרשיות?

**משפיע:** וכאשר מבינים שכל הארבע הם מערכה אחת שלימה, מבינים שכל אחד מהארבע נותן את החלק שלו, שכל אחד מהם נחוץ ומוכרח בכדי לקבל את התועלת שאנו רוצים מכל המערכה כולה, כיון שאם חסר חלק אחד זה חסרון בכל המערכה כולה. ולכן צריכים לעורר את הלב והמוח להשקיע בכל שבת ושבת מאלו הארבע שבתות.

**אברהם יצחק:** אז למשל במערכה של פסח ספירה ושבעות אני מבין שבכח שלשתם אנו זוכים לקבלת התורה, כל המערכה הזאת הוא הכל בכדי להגיע לר סיני. והמערכה הזאת? מה הנקודה של כל הארבע פרשיות?

**משפיע:** תראה. יש הרבה מהלכים בספרים הקדושים, איך להגדיר ולהסביר את המערכה הזאת של הארבע פרשיות, הרבה ספרים מסבירים בעומק, שארבע אלו הם כנגד ד' אותיות של שם הוי"ה, ולפי זה הם מבארים את הסוד המונח בארבע פרשיות אלו. אבל מה שנוגע בשבילנו אני רוצה להגדיר זאת באופן פשוט.

ארבע פרשיות אלו בונים שלימות קדושת נפשות ישראל, כאשר מגיע שנה חדשה ומתחדש השפע בכל העולם. שהרי ידוע שבינסן נברא העולם' שזה אומר שמתחדש השפע הרוחני, ומביא אלו הוא העולם' לחודש את הקשר שלנו עם הקב"ה ולבסס את הקיום של כלל ישראל, ובשביל זה צריכים הכנה של ארבע שבתות, בשבת **שקלים** מגלים את הנקודה הפנימית של כל יחיד ויחיד, אח"כ צריכים לסלק את החלק הרע הסובב אותו וזה בשבת **זכור**, והמשכו הוא **פורים** שאז נכנע הרע לגמרי במחייט זכרו וזרעו של עמלק, ואחרי סילוק הרע צריכים לטהר את החלק הקדוש שנדבק מחלק הזוהמה, וזה נעשה עתה בשבת **פרה**, ואז זוכים להתחדשות בשבת החדשה.

**אברהם יצחק:** אז שבת פרה הזמן להטהר מהזוהמה. מה זה אומר? מה צריכים לעשות?

**משפיע:** קודם כל כשאנו מבינים את זה עצמו שהקב"ה רוצה עכשיו לטהר אותנו, זה מחייב אותנו **לרצות** להטהר! כאשר חסר הרצון והחשק מצד האדם חסר גם בשפע העליון הנשפע על האדם, וזה כשלעצמו הוא אכן הרוחן מההתבוננות על מהות השבת, זה מהביא באדם חשק ורצון לקבל טהרה. ובנוסף לזה, כאשר קולטים שהפרה הוא המשך לשבת זכור ולחג הפורים העבר עלינו, מבינים שהטהרה הזאת של שבת פרה משלימה את העבודה והתיקון של פורים, כי הרי הנקודה של פורים היא השנאה והמלחמה עם כח הרע והעמלק שבכל אחד מאחד מאתנו, והנס הגדול שנתן לנו השי"ת שניצחנו את המלחמה הזאת והכנענו את כח הרע שברביאה כולה, אבל השלימות של זה היא כאשר לא נשאר אפילו זכר מזה, כאשר אנו נהיים טהורים ונקיים לגמרי מכל מה שנדבק לנו מהשייכות עם כוחות הרע, ויוצא אם כן שבשבת הזאת נשלמת עבודת הפורים.

**אברהם יצחק:** אני עוד לא מבין מה מקבלים יותר בשבת הזאת מבשבת זכור? אחרי שבשבת זכור ובפורים הכניעו את עמלק

**ברכת מזל טוב**  
 מוקדיש ליי"ג  
 הרה"ח ר' **משה יצחק** ב"ר  
**יהודה צבי** ז"ל  
 זלתי אד

**ברכת מזל טוב**  
 נדבת ירדינו הרה"ח ר' **יהושע ברייניץ**  
 שליט"א  
 לרגל הולדת בנו **למזל טוב**  
 בנות פרו ונעשתו י"ג חולדיו ר"ע וי"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע

**ברכת מזל טוב**  
 שלוחה בזה לירדינו החשוב הרה"ח ר' **חיים דוד גרוסמן** שליט"א  
 מחשיבו תכניתו הנכבד ומקבילת  
 לרגל **שמות נישואי בנו למזל טוב**  
 בנות פרו ונעשתו י"ג חולדיו ר"ע וי"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע

**ברכת מזל טוב**  
 שלוחה בזה לירדינו החשוב הרה"ח ר' **אברהם יצחק ב"ר ב"רמי' ראזנפעלד** שליט"א  
 מחשיבו תכניתו הנכבד ומקבילת  
 לרגל הולדת בנו **למזל טוב**  
 בנות פרו ונעשתו י"ג חולדיו ר"ע וי"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע

**ברכת מזל טוב**  
 שלוחה בזה לירדינו החשוב הרה"ח ר' **ישעי' אליעזר יאראוויטש** שליט"א  
 לרגל **שמות הבר מצוה לינו למזל טוב**  
 בנות פרו ונעשתו י"ג חולדיו ר"ע וי"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע

**ברכת מזל טוב**  
 שלוחה בזה לירדינו החשוב הרה"ח ר' **אברהם יצחק** שליט"א  
 לרגל **שמות הבר מצוה לינו למזל טוב**  
 בנות פרו ונעשתו י"ג חולדיו ר"ע וי"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע

**ברכת מזל טוב**  
 שלוחה בזה לירדינו החשוב הרה"ח ר' **אברהם יצחק** שליט"א  
 לרגל **שמות הבר מצוה לינו למזל טוב**  
 בנות פרו ונעשתו י"ג חולדיו ר"ע וי"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע י"ג חולדיו ר"ע



# טהרתן של ישראל

מה בין הכלי' של שקלים לבין הכלי' של פרה? מה בין האור' של זכור לבין האור' של החודש? פנימיות פרשת פרה

'אהבת רעים' - התחדשות תמידית ונצחית (וכפי שנתבאר בגליון מ"ט כי אין התחדשות אלא התחדשות נצחית).

ואם כן אפוא זהו ענין הכלי שב"טהרתן של ישראל", דווקא לבחינת אהבה והתחדשות תמידית, והנוגע לעבודה לגבי כלי זה הוא שדווקא על ידי קיום המצוות ועשייתן הוא עושה כלי זה - בבחינת "כלי מלא מחזיק".

## ד

### "תבוא אמו ותקנח" - קינוח גמור בלא העדר

ולאור האמור תתבאר עתה בחינה נוספת המובאת בספח"ק 'אוהב ישראל' לרביה"ק מאפטא ז"ע לגבי ההוספה שבפרשיות אחרונות על הראשונות, כי בפרשת זכור זוכים ללחום בעמלק ומכניעים הרע, אך מכל מקום נשאר עדיין רושם לכלוך, ולכן באה פרשת פרה, בבחינת "תבוא אמו ותקנח" (במדבר רבה יח, ט) - קינוח גמור שלא ישאר שום רושם.

והענין הוא על פי המבואר, שפרשת פרה היא הקדמה ל'אהבת רעים' נצחית, ואילו פרשת זכור היא 'אהבת דודים' זמנית שכל הכלי שלה הוא ההעדר. ולכן באמת בפרשת זכור נשאר רושם לכלוך, משום שצריך שיהיה העדר, כי אם האדם היה גובר לגמרי על הרע שוב לא היה לו כלי להכיר בקדושה, כי דווקא מצד ההעדר והחיסרון מכיר האדם בטובה; דווקא מצד יצר הרע מגיע האדם ליצר הטוב, וכמו שאמרנו חז"ל (ברכות פ"ט מ"ה) "בכל לבבך - בשני יצרך ביצר טוב וביצר הרע". וכמובא בספח"ק 'שפת אמת' (ליקוטים חנוכה) שלפעמים האדם בתרדמה ואינו בדביקות אמיתית, אבל כאשר נזדמן לידו נסיון גדול מיצר הרע, אזי הוא תופס עצמו ומתחיל ללחום מלחמת ה', ונמצא שהיצה"ר הוא סיבה להתדבק בו יתברך. (ועל דרך זו מובא בספח"ק 'פרי הארץ' כי תשא על מאמרם ז"ל "לא היו ישראל ראוים לאותו מעשה אלא כדי להורות תשובה לרביים". עיין שם).

ולכן באמת מלחמת עמלק היא מלחמה שלא תסתיים עד ימלוך בציון גואלנו. כי דווקא כאשר נזכה ש"היה בהניח ה' אלקיך לך מכל אויביך מסביב" - אז "תמחה זכר עמלק" (דברים כה, יט), כי בעולם הגשמי הזה דווקא ההעדר גורם לאור שיבוא, וכל זמן שיש בחינת "אויביך מסביב" הרי על ידה נעשה כלי, ללחום מלחמת ה' להדבק בו יתברך, כי תמיד עדיין רואה לפניו שמלכותו יתברך עדיין אינה בשלימות, ומקבל כח להתייגע תמיד בעבודה מחדש.

אבל כל זה הוא בפרשת זכור, אולם פרשת פרה היא הקדמה לאור הגאולה של חודש ניסן, אור ההתחדשות הנצחית הבא בפרשת החודש, ולכן אנו זוכים לבחינת "תבוא אמו ותקנח" שמקנחים לגמרי עד בלתי השאר שום רושם כלל, וכמבואר ב'אוהב ישראל', כי עתה אין אנו צריכים לכלי של העדר, כי הכלי הוא בעצם.

מעובד מתוך שיהותיו של המשפיע הגה"ח ר' בן ציון אפל שליט"א

מקומות, וכן מובא רבות בספרים הקדושים, כל אחד בסגנון שלו, שיש שתי בחינות אהבה: 'אהבת רעים' ו'אהבת דודים'. 'אהבת רעים' היא אהבה תמידית, בבחינת "תרין ריעין דלא מתפרשין" (זוה"ק בראשית מד:), ואילו 'אהבת דודים' היא אהבה הבאה לפרקים.

וביארנו הספח"ק שרואים בחוש שבבחינת 'אהבת דודים' יש לאדם יותר התפעלות, כי לדבר הבא מזמן לזמן יש לאדם התפעלות רבה, וכמו הימים טובים והמצוות הזמניות שיש לאדם התרגשות אליהם, מה שאין כן בחינת 'אהבת רעים' שזה דבר תמידי המורגל אצל האדם אין לאדם כל כך התפעלות, ולכן המצוות התמידיות אין האדם מתפעל כל כך אליהם.

וכן מובא ביאמרי פנחס' שאמר הרה"ק מקאריץ זי"ע שרואים בחוש שלאורח יש לאדם שמחה והתפעלות יותר ממה ששמח עם בניו הסמוכים על שלחנו תדיר. ואף שדעת לבנון נקל שבניו חשובים אצלו הרבה יותר מאורח שברגליו בא וברגליו יצא, אלא שלדבר התמידי אין לאדם כלי נכון ושלם לחיות איתו ולהרגישו.

אולם העבודה היא אכן לאחד ולחד את שתי האהבות, כפי שמאריך בכך ה'אהבת שלום', שמכח בחינת 'אהבת דודים' יכיר האדם באור השי"ת ויעריך אף את כל המצוות התמידיות, עד שיחיה תמיד עם הכרה נפלאה בהשי"ת, בבחינת 'אהבת רעים'.

## ג

### פרשת פרה והחודש - התחדשות ואהבה נצחית

ועומק הענין למה אנו רואים בחוש ש'אהבת דודים' מביאה יותר התפעלות, על אף שאין היא אהבה שלמה כל כך כ'אהבת רעים', הוא כי הכלי בעולם הזה הוא דווקא מצד ההעדר והחסרון, כמו שאמרנו ש"מדת בשר ודם כלי ריקן מחזיק" (ברכות מ.), לעומת מידת הקב"ה שדווקא "כלי מלא מחזיק", ולכן בעולם הזה דווקא דברים הבאים מזמן לזמן, שקדמו להם העדר, יש לו לאדם כלי לאור, ולכן אז הוא קולט אותו. כי מכת ההעדר שעד עכשיו לא היתה לו אהבה זו, הוא קולט אותה ביתר שאת.

אולם כל זה מצד מידת בשר ודם שכל הכלי אינו אלא מכת ההעדר, שאז הרי אין לו חיבור לאור בעצם, אמנם מדרגת עוה"ב אינה כן, אלא 'אהבת רעים', בבחינת ריעין דלא מתפרשין. כי אז הכלי אינו מצד ההעדר, אלא מצד מה שהוא שייך לכך. ועבודת האדם שיזכה לכך.

ומעתה מובן מהי ההוספה הגדולה שאנו זוכים בה בפרשיות פרה והחודש, שהרי כאמור רומזות פרשיות אלו על שם י"ק (לפי מהלך הקדושת לוי), אשר מבואר בספרי פנימיות שבהם נאמר 'אהבת רעים', שהם מדרגת עולם הבא, והיינו הוספה על האור שכבר קיבלנו בפרשיות שקלים וזכור בבחינת 'אהבת דודים'. וכן מורה פרשת החודש על התחדשות, שהיא בחינת

## א

### 'טהרה' - הכנת כלי לקדושה'

מובא בירושלמי (מגילה פ"ג ה"ה, הביאו רש"י מגילה כ"ט:)) שבאמת היתה פרשת החודש צריכה להיות קודם פרשת פרה, כי סדר המאורעות היה שקודם הוקם המשכן בראש חודש ניסן, מה שמבואר בפרשת החודש, ואילו הפרה נשרפה למחרת, בב' ניסן. אולם "למה פרה קודמת? שהיא טהרתן של כל ישראל". והביאור הפשוט הוא מחמת החביבות, שהשי"ת רוצה שבניו יהיו טהורים שעה אחת קודם, כדי שיוכל להשפיע עליהם אורו יתברך.

אמנם הביאור הפנימי המובא בספרים הקדושים (יעין ספח"ק 'סוד ישרים' פרה) הוא על פי ההבדל שבין 'טהרה' לקדושה. שה'טהרה' היא "סור מרע", שהאדם מטהר עצמו ומסיר מעצמו הלבושים הצואים, ו'קדושה' היא "עשה טוב", שכבר שורה על האדם הקודש העליון - אורו יתברך. ולכן פרשת פרה קודמת, כדי להקדים טהרה לקדושה שתבוא עלינו בפרשת החודש העוסקת בחודש ניסן, שהוא הראש והשורש לכל הקדושות שהשי"ת מקדש אותנו בכל השנה, ועל דרך הכתוב "החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה" (שמות יב, ב), וכמו שאמרנו ז"ל שהוא "ראש השנה לרגלים" (ראש השנה פ"א מ"א), כי כל האורות אשר ישפיע לנו מתחילים עתה. ולכן קודמת לכך 'טהרה'.

**ועומק הענין הוא, שה'טהרה' היא הכנת הכלי.** כי על ידי טהרה יכולה קדושת השי"ת לשרות בנו. וכן מורה לשון 'טהרה', מלשון 'טהר יומא' (ברכות ב.) שפירושו "פנה יום". כי אכן זהו ענין הטהרה, לפנות ולהכין מקום לקדושה שתשרה. וזהו עיקר ענין הכלי בכל מקום, כי כידוע דווקא כלי ריקן מקבל, שעיקר קבלת הכלי הוא מצד החלל שבו, מצד המקום הפנוי שבו, שדווקא על ידי זה יש בתוכו מקום לקבל.

ולענייננו יבואר הדבר על פי המהלך של הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע (קדושת לוי, כי תשא), שארבע פרשיות רמוזות בשם מסוף עד תחילה (ושלא לפי מהלך הישמח ישראל והפרי צדיק שהוא בגליון מ"ז, וכפי שכבר צוין שם), ולפי זה הרי שפרשת פרה רמוזה בה"א עילאה, והרי לנו ענין הכלי והמקבל כלפי פרשת החודש שרמוזה ביו"ד. כי כאמור, על ידי הפרה אנו זוכים ל'טהרתן של ישראל', ואז אנחנו כלי לקבל אורו יתברך בפרשת החודש וחודש ניסן הבאים עלינו לטובה. וכן היה הדבר בפרשת שקלים, הרמוזה בה"א תתאה, שהיתה כלי לקבל את אור השי"ת בפרשת זכור.

**ועתה יש לנו להבין את מהות הקדושה והארת אורו יתברך שאנו מבקשים לקבל עתה בפרשת פרה והחודש, בנוסף לקדושה שכבר קיבלנו בפרשת שקלים וזכור.**

## ב

### 'אהבת רעים' ו'אהבת דודים'

מבואר בספרים הקדושים (ה'אהבת שלום' מאריך בזה בכמה

#### כרכת מזל טוב

שלוחה בזה לירידינו החשוב הרה"ח ר' שמעון עזר שטיינבערגער שליט"א משוכני תשכ"ט והקב"ה

לרגל שמחת הולדת בנו למזל טוב

במתן חסד וחסדנות חתן חתונה יום יום ליום שנת ה'תש"ס

### דשיניה / כללי וחיצי קודש ממאורי החסידות

'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים' שאם האדם מחפשו היטיב, אז ברית כרותה לו כוודאי שישגיגה.

הרה"ק היסוד העבודה זי"ע (ח"א פ"ב)



### דוד אורב

אין לדעת כמה ידע אותו אברך מליזענסק, אשר נקרא לו 'פייבל', להעריך את הזכיה העצומה והבלתי נתפסת שבפלה בגורלו מדי שחרית: להתפלל באותו מניין עם קודש הקדשים רבן של ישראל הרבי ר' אלימלך ז"ע.

בית מדרשו של הרבי ר' אלימלך, כמה שזה נשמע מוזר לבן דורנו, בית מדרש קטן היה, דומה ל'שטיבל' בן ימינו אשר מניין מתפלליו מגוי וסופר, כיון שכל אחד מהם נחוץ להשלמת המניין. באותם ימים טרם התפתחה אז כל ה'הויף' של החצר החסידית, שהופיעה רק בקרב צדיקי הדורות המאוחרים יותר, וכך היה אורו

### אנה אבקשך

#### שאלות והתלכטויות בעבודת השי"ת

## למה תיקנו לקרוא פרשת פרה?

ורק הוא "מחיה את כולם". מי שנוגע במת נתקל בכח הטומאה שמסתירה את גילוי אלקותו יתברך, עד שיש לו שייכות רח"ל לכך, ולכן אינו יכול להקריב קרבנות שהם מגלים אלקותו יתברך.

מה הפתרון? אפר הפרה, שבהאזתו על האדם - ממשיכים עליו גילוי אור אלקי חדש שהוא עליון וחזק יותר מן ההסתר. באותו רגע שאומרים לנו הספיק'ש שבשבת פרה נמשכת הטהרה מלמעלה העליון, וממילא מתבטלת כל רוח הטומאה והאדם שוב יכול להתקרב להשי"ת. משל לאדם חולה שכשלווק את התרופה הרי הוא מתרפא - כך כח הטהרה הוא רפואה למצב ההסתר שבו היה נתון האדם.

**היוצא לענייננו**, שענין הטהרה אינו רק ענין טכני של הזאת אפר פרה, אלא המשכה אלקית עליונה. וממילא, גם עתה בזמן הגלות, כשאומרים לנו הספיק'ש שבשבת פרה נמשכת הטהרה מלמעלה - הרי בוודאי ובוודאי שיש לכך משמעות רבה גם בזמן הגלות ובכל דור ודור. ועתה אנו גם מבינים למה הטהרה היא חלק בלתי נפרד מקרבן הפסח, משום שקרבן הפסח מהותו ההתקרבות להשי"ת, והטהרה אף היא אינה אלא ההכנה להתקרב להשי"ת, והכלל הידוע הוא, שההתקרבות להשי"ת תלויה בגודל ההכנה והתשוקה לכך. אם כן בחרו הדבר, שאי אפשר לגשת לקרבן פסח ללא פרשת טהרה.

ולמעשה נמצא, שהאדם הקורא פרשת פרה אכן נטהר וזוכה לטהרה, ועל אף שעדיין לא יוכל להיכנס במוצאי שבת פרה בעזרה, אין זה אלא מפני שכדי לעשות מעשה גשמי צריך שתהיה גם טהרה גשמית בפועל ממש, אך לגבי הטהרה העליונה, שמצד הנשמה, האדם יכול להיכנס אחרי קריאת פרשת פרה למקום המקדש של מעלה, היינו להתקרב להשי"ת בהתקרבות אמיתית.

#### ועתה ניגש אל העבודה למעשה:

**א.** קודם כל, עבודת השבת הזאת היא לעורר תשוקה להקרבת הקרבנות בפרט, ולגאולתנו ולבנין בית מקדשנו בכלל, שמהות כל זה היא קירבתנו להשי"ת, אשר השראתו יתברך היא בבית המקדש ובקרבנות.

**ב.** כמו כן צריכים לעורר בשבת זו רצון להיות טהור, ולהרגיש בשבת זו 'רצוני להיות טהור'. מה הפירוש 'לחיות טהור'? להסיר את המסך המבדיל ביני להשי"ת. טהרה היא כשהשקשר הנצחי ביני להשי"ת אינו מוסתר וטמיר. אין מסכים מבדילים כתוצאה מרע חטא, והקשר להשי"ת גלוי וטהור.

**ג.** מבורא בספרי חסידות שעיקר קליפת הטומאה היא הישות, והטהרה היא הביטול. ולכן הטהרה היא דווקא באפר, באזוב, וכן הלאה. לכן יש להתבונן עתה ביתר שאת בנקודת הביטול - אשר אף תמי היא עבודת האדם העיקרית עלי אדמות - ומשמעות הביטול היא: אני לא נמצא כאן מעצמי ולעצמי, אלא נמצא אכן בכח השי"ת, בשביל השי"ת, כדי לחיות עם השי"ת, כדי לעבוד את השי"ת.

**ד.** כיון שעתה בזמן הגלות אין אפר פרה בפועל, והטהרה היא רוחנית, לכן גם עבודת המשכתה היא בדרכים רוחניות - תורה ועבודה. תורה היינו: לימוד מסכת פרה, לימוד רמב"ם הלכות פרה, לימוד ספרי חסידות על פרשת פרה. ועבודה היינו: לקחת את אותו יסוד רוחני שלמדת בספרי החסידות, ולהשתוקק ולבקש ולהתחנן להשי"ת שתזכה לכך.

### שאלה:

מהי מטרת הקריאה של פרשת פרה והיא עבודתנו בשבת זו? במה שונה מצות הטהרה שטומאת מת שראו לנכון לתקן על שבת שלישית של קריאה של התעוררות הזמן, ממאות מצוות אחרות שלא מצאנו כזאת?

### תשובה:

על פי פשוט דברי חז"ל, פרשת פרה נתקנה כהכנה לקרבן פסח. משום שכדי להקריב קרבנות בבית המקדש היו צריכים להיות טהורים מטומאת מת, והטהרה היתה נעשית על ידי הזאת מי טהרת שמעורב בהם אפר פרה, על כן קוראים את פרשת פרה - ההכנה לענין הקרבת קרבן פסח (איתו נקרא בפרשת החודש) שהיא השורש של כל הקרבנות, ועל ידו נהיה כלל ישראל קרוב להשי"ת (הוא גם היחיד שאם מבטלים אותו יש חיוב כרת).

**ובמילים אחרות**, פרשת פרה היא **התשוקה** להקרבת קרבן פסח בפרט ולהקרבת הקרבנות בכלל, כי הכלל הוא **ההכנה** אל המצוה היא **התשוקה** אל המצוה.

**אלא שכשמעמיקים בזה, הדברים תמוהים.** שהרי סוף סוף, הטהרה מטומאת מת אינה חלק מהותי מהקרבנות הקרבנות, אלא זהו מחסום צדדי שבו נתון טמא המת, והוא צריך להסיר מעליו מחסום זה. תמוה אם כן למה ראו חז"ל לתקן דווקא פרשה זו כהכנה וכחתייערות התשוקה להקרבת קרבן פסח. וביתר שאת תמוה, למה נצרכה שבת זו בזמן הגלות, כאשר אין אפר פרה, וכבר לא מהווה הטהרה מהטומאה שום חלק בהקרבת הקרבן.

**והדברים תמוהים גם לפי הביאור הפנימי המבורא בספיק'ק**, שמכח תקנת חז"ל לקרוא פרשה פרה, אזי אכן מתעורר מלמעלה בשבת זו כח הטהרה שיש בפרה אדומה - שהרי מה יש מזה שמתעורר כח הטהרה מטומאת מת מלמעלה, אם בפועל בגשמינו איננו נטהרים מטומאת מת, ואיננו יכולים להיכנס למקום המקדש ולהקריב קרבנות. ושוב חזרנו לתמימה, למה נדרשת קריאת פרשת טהרה לפני הקרבנות הפסח.

#### והתשובה לכל זה היא הבנת מהותה הפנימית של הטהרה.

הדבר פשוט שאפר פרה הוא לא פטנט טכני של כמה טיפות מים המסוגלות לטהר טמאי מת מטומאתם - בדיוק כשם שטומאת מת איננה זיעה או שכבה מסוימת שצריך להסיר לפני שנכנסים למקום המקדש. אלו ענינים רוחניים. טומאה זה ענין רוחני של כוחות הטומאה השורה על האדם, וטהרה זה ענין רוחני של כוחות הקדושה השורה על האדם. כשרוח הטומאה שורה על האדם, הוא לא יכול להיכנס למקום הקדושה, וכאשר האדם מקבל את רוח הטהרה, הטומאה מתבטלת, ושוב הוא יכול להיכנס לבית המקדש. זה לא הסרת מחסום של הקרבנות קרבנות, אלא המשכה ממשית של אור אלקי על האדם, שמבטלת ממילא את הטומאה שהיתה עליו.

צריך להבין שבאפר הפרה יש כח פנימי, אור אלקי, שנמשך כמו בכל מצוה. וזו לא רק הטהרה בפועל מטומאת מת בלבד, אלא הטהרה כללית, טהרה פנימית, טהרת הנשמה. זו המשכה אלקית.

#### מהי הטומאה? ולמה היא שורה על האדם בטומאת מת דווקא?

טומאה היא ההסתרה רח"ל לאלקותו יתברך. זוהי גם מיתה. מיתה הינה היפך החיות, והחיות היא אלקותו יתברך, אשר הוא

ומה לי ולמדרגות הגבוהות של הרבי הקדוש בתפילתו הארוכה, שאני עומד מולם מדי יום כצופה מן הצד? הלא מוטב שאמלא זמן זה שהרבי מאריך בתפילתו, בלימוד כמה פרקי משניות.

פייבל חשב ועשה, עוד באותו בוקר הוא הסב את צעדיו מבית התפילה של הרבי ר' אלימלך ז"ע, אל עבר בית כנסת אחר בעיר, שם יסיים את התפילה מוקדם יותר, ויכול להספיק בזמן הנוטר כמה וכמה פרקי משניות בניחותא.



כיון שחש הקב"ה על נפשו של פייבל, גילגל אחרי כמה ימי היעדרות מהמניין, איזה סיבה שהביאה אותו שוב במחיצת קדשו של הרבי ר' אלימלך ז"ע, פנים בפנים מול פני הקודש.

"מה לך פייבל יקירנו שנעדרת מהמניין שלנו לאחרונה?" נשאל פייבל בחביבות מאת הקודש.

פניו של פייבל האדימו. "עשיתי לעצמי חשבון שאני יכול הרי להספיק בזמן תפילתו הארוכה של הרבי כמה פרקי משניות, ומי יודע מה שוקל בעד מה..." גימגם ברעד קודש את נימוקו.

נענה הרבי ר' אלימלך ז"ע ואמר, "הבה אספר לך סיפור".



"בעיירה אחת, היה מלמד ירא שמים שלימד אצל נגיד אחד. ביום מן הימים התאלמן הנגיד מוזהביו לדאבון הלב.

אחרי תקופת אלמנות קצרה, שמע המלמד שבהעב"ב הנגיד מתכונן לינשא לאשה מהעיירה הסמוכה. ואז נודע לו לחרדתו שהמדוברת היא לא פחות ולא יותר דודתו של הנגיד בקירבה ראשונה. זאת אומרת, שהנגיד מתכונן ליכשל באיסור ערוה דאורייתא רח"ל, הנגיד ידע איך לחפות ולהעלים על הדבר החמור שכאיש לא עמד על התועבה אשר הוא עושה, והצליח אף להזמין את המרא דאתרא של אותה העיירה לסדר לו קידושי איסור רח"ל.

מעיו של המלמד התהפכו בקרבו, ואש קודש נתלקחה בו. הוא החליט לעשות כל אשר לאל ידו למנוע בעד חרפה הגדולה הזאת.

כבר היו ימים אחדים עד לנישואי התועבה בעיירה הסמוכה, והדרכים היו מכוסים בשלג חורפי קשה, אך המלמד שבגדיו ונעליו ראו ימים טובים יותר, ובוודאי שלא היה בהם כדי להגן עליו מזרם וממטר, לא התעלז על כלום. ובווסט ברגליו בשלג הנערם בדרכו לכוון העיירה, ולעצור בעד המכשול.

המלמד ידע היטב גם כי הוא מטיל את כל פרנסתו בסכנה, ושמעטים הסיכויים שהנגיד יקבלנו בחזרה לעבודה אחרי שהוא יפריע לו בדרכו, אך לא ראה בכך צד לימנע מלקנא את קנאת ה' צבקות".



"באותם רגעים" גילה הרבי ר' אלימלך "התעורר רעש גדול בשמים, מפעולתו של המלמד, אשר כדי להציל יהודי אחר מעבירה הוא מוכן להפקיר את כל פרנסתו, ולהעמיד עצמו בסכנת חיים, ואז בא היבעל דבר" ואמר שהוא רוצה ללכת להעמיד את היהודי בניסיון.

וכך פוגש פתאום המלמד באמצע הדרך את דודו העשיר אותו לא ראה זמן רב, אשר לא היה אלא שלוחו הישיר של היבעל דבר' שהתלבש בו, להלך מתעניין בשלומו, ולאן מועדות פניו, כשהמלמד מספר לו בתבערה על שליחות הקודש שהוא עתה בעיצומה.

הדוד היבעל דבר לא הבין. "מחול לי ידידי" נענה במתק "אני חושב אם אתה לא טועה. הרי מה לך ולחטאי הנגיד? וכי אתה תלקה בגיהנם על חטאיו? למה לך לסכן את פרנסתך, ולהתגולל בדרכים מסוכנות כאלו, בגילך המזדקן בשביל חטאים של אחרים? אני לא יודע אם מותר לך על פי הלכה לנהוג בהפקרות כזו, ומה תעשה למשפחתך שירעבו ללחם? האם בשביל הקנאות שלך הותר דמם?".

ולדאבון הלב, מעשה שטן הצליח, דברי הצניעה והקור מצאו מסילות בלב המלמד, שהחל מסתפק ותוהה ומהסס, אך משהציע לו דודו להשיבו את ביתו בעגלתו הנוחה, לא עמדה רוחו בקרבו, והאסון הגדול לא נמנע, כשפמליא של מעלה בוכה ומייללת על התיוקן הגדול שנמנע והתקלקל.



סיים הרבי ר' אלימלך ז"ע את דבריו אל 'פייבל': "אתה יודע מי הכניס בקרבך את החשבון הזה שאמרת, לחסר מהמניין לטובת דפי הגמרא? אותו דוד!".

מקור: הגה"צ ר' משה וואלפאסן שליט"א